

[Ingerlise Koefoed]

mandatskifte, så oppositionen kunne blive stærk og overtage magten: hvad er det for en opposition, hr. Svend Auken taler om? Det, hr. Svend Auken gjorde i denne tale, var at tigge til den ene side af salen om samarbejde og klart sparke til, afvise, den anden side. Betyder opposition i hr. Svend Aukens mening, at SF skal gøres til et lille parti, der er følgagtigt over for alt, hvad socialdemokratiet siger, eller betyder det en opposition, hvor socialdemokratiet, SF og andre arbejderpartier i samarbejde lægger en kurs for, hvad der skal ske?

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

På baggrund af den meget morsomme debat, der har været nu, kunne jeg tænke mig at spørge SF: skal det, vi har oplevet her, være udtryk for, at SF er i opposition til socialdemokratiet eller i opposition til regeringen?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil kun svare fru Ingerlise Koefoed på den måde, at hvis hun havde hørt min tale, ville hun vide, at de seks syvendedele af min tale var et konsekvensopgør med den borgerlige politik, der føres i øjeblikket, og at den sidste syvendedel ikke var et opgør med socialistisk folkeparti, men en advarsel til SF om ikke at løbe efter de billige points, man måske kan score i den borgerlige presse, som elsker at skrive om splittelse i oppositionen ved at fremføre urimelige angreb på socialdemokratiet.

Så vil jeg til hr. Carsten Andersen sige: vi tegner ikke nogen slutstreg for nedskæringspolitikken ved en folkeafstemning. Flertallet sidder her stadig væk. De vil stadig væk kunne gennemføre alle deres nedskæringer, og hvordan skal vi kunne forklare de mennesker, der bliver ramt af den næste og den næste og den næste nedskæring, at vi ikke også i de situationer tog en folkeafstemning? Det eneste, det drejer sig om, er selvfølgelig at ændre mandatfordelingen herinde, og det kan kun ske gennem en ændret styrkefordeling i det danske folk.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Fru Ingerlise Koefoed for en kort bemærkning, og så vil vi bestræbe os for at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg må jo nok sige, at er der nogen, der i dag har givet den borgelige presse stof til at skrive om splittelse i oppositionen, er det minsandten hr. Svend Auken.

Gammelgaard (KF):

Indledningsvis vil jeg gerne udtrykke glæde over den fordragelige tone, hr. Svend Auken har anlagt. Når man sammenligner med de tidligere taler af hr. Svend Auken som oppositionsordfører, var det en afdæmpet tone bortset fra de udtryk fra propagandaannoncerne mod den nye arbejdstilbudsordning, som hr. Svend Auken åbenbart skulle gengive. Og så er det interessant, at socialdemokratiet omsider har taget kampen op med SF. Med den måde, hvorpå SF på spækhuggermånér har gjort indhug i socialdemokratiets vælgerkorps, er et sådant opgør vel også nødvendigt.

Det er nu tredje gang, den nuværende regering står foran et nyt finansår. I 1982 var finansloven udtryk for, at regeringen hurtigt havde fået gennemført nogle vigtige lovændringer, som begrænsede statens udgifter og satte stop for den uhæmmede indkomstfremgang og inflation. I 1983 fortsattes denne linje med 1984-finansloven, som imidlertid ikke fik flertal og dermed udløste et valg. Efter valget var der flertal, og finansloven blev vedtaget.

Vi skal nu vedtage 1985-finansloven, altså det tredje budget, som denne regering får gennem folketinget. Det vil, forstår jeg da, i modsætning til sidste år vise sig, at finansloven går gennem folketinget med et solidt flertal, selv om behandlingen af ændringsforslagene naturligvis har vist, at der langtfra er enighed om alt. Sådant bør det også være. Finanslovens vedtagelse bør være udtryk for, at der er ordnede politiske forhold i landet. Kun hvis regering og opposition står benhårdt over for hinanden, kan man gå så vidt som til at stemme imod finansloven.

Hvad er det da for en finanslov, vi står over for i år? Det er en finanslov, der viser, at regeringens arbejde i vidt omfang er lyk-